

[Christmas Møller.]

kg, fra 207,5 Mill. kg i 1933 ned til 164,7 Mill. kg i 1934. Saa er der en Smule Opgang baade for Oksekød og for Udførsel af levende Kvæg og nogen Nedgang for Heste; men stort set tegner Billedet Stilstand eller snarere en Bevægelse nedad.

Spørger man nu, om de kommende Tider vil forme sig saaledes paa det engelske, det tyske og de sekundære Markeder, at stor Opgang kan forventes, saa tror jeg, at man gør klogest og rigtigst i at regne med, at dette ikke vil ske.

Jeg henviser til Betragtninger, som saa ofte fra vor Side er udtalt om det nationalpolitiske Element i Landbrugspolitikken i England og Tyskland. Efter vor Opfattelse maa man regne med, at selv om der skulde indtræffe nogen Bedring ude i Verden, vil det ikke blive en saadan Bedring, at det kunde medføre en betydelig Stigning i Eksporten af Landbrugsvarer.

Dertil kommer, at man efter min Opfattelse maa bedømme den økonomiske Situation saaledes, at det Lovgivningsarbejde, der skal udføres, skal foretages paa Grundlag af den Tilstand, der nu engang er i Landet. Det vil sige, at der maa tages Hensyn til den Tilstand af traktatmæssig Bundethed, som Landet nu engang er i.

Jeg synes ikke, at den højtærede Regering skulde have forelagt Forslag om en 2-aarig Forlængelse af Valutaloven. Jeg synes ikke, at Regeringen skulde have gjort det, fordi Regeringen jo ikke kan være i Tvivl om, at dens Stilling derved i Virkeligheden kommer i Modstrid med dens Holdning tidligere, hvor man Gang paa Gang har understreget, at Valutaloven er noget forbigaaende, noget, der før eller senere maa afvikles. Det maa jo nemlig være Opgaven, saaledes som Tiderne former sig, og ogsaa af Hensyn til de nye Slægtled, der arbejder sig frem, som ogsaa skal have deres Ret, at gøre de Indskrænkninger, som maa til, saa faa som mulige, lægge de Baand, som skal lægges paa Erhvervslivet, saa lidt snærende som muligt.

Vi for vort Vedkommende bestrider ikke, at det er nødvendigt at foretage Indskrænkninger af den ene eller den anden Karakter, at der fastsættes Bestemmelser, hvorefter Landets Indkøb foretages, saaledes som det er Valutalovens Opgave. Men vi har ønsket stærkt, at man fra Regeringens Side havde vist den Smidighed, at den havde forstaaet, at samtidig med, at der paa en Række Omraader gennemføres Foranstaltninger, saa Maalet: Ind-

købet i det bestemte Land, kan naas, saa bør ogsaa større Afsætning af egne Produkter søges.

Vi mener ikke, saaledes som Regeringen gør det, at der paa en Række Omraader er saa megen Forbedring, at andre Foranstaltninger kan opgives. Der kan vel peges paa, at der paa enkelte Omraader er bedre Priser, men vi mener fortsat, at en Kornordning, skabende Kornpriser, der er paa Linie med det, vi Gang paa Gang har stillet Forslag om, er paakrævet. Det samme gælder en Skattelovgivning, bidragende til at skabe den Gældssanering, som det er Statens første Pligt gennem en Nedsættelse af de faste Ejendomsskatter af hjælpe til, frem for at gaa til Kreditorer eller andre og kræve, at disse skal opgive lovlige Rettigheder. I hvert Fald paa disse Omraader bør efter vor Mening Foranstaltninger gennemføres.

Det er sagt under denne Forhandling, at Det konservative Folkeparti var negativt, Det konservative Folkeparti havde stillet sig udenfor. Det konservative Folkeparti har indtaget den Holdning over for Regeringen — det viser ogsaa Gennemførelsen af de store økonomiske Love, som er gennemført siden Valget den 16. November 1932 —, at positivt Medarbejderskab fra vor Side kunde faas, naar der var saglig Overensstemmelse, naar vi kunde mødes med Regeringen. Ganske vist ikke paa samme Maade som ved de Lejligheder, hvor Regeringen har lavet Forlig, hvor Spørgsmaal var sammenkædede, som intet havde med hinanden at gøre.

Det konservative Folkeparti vil derfor ikke i sin Opposition mod dette Ministerium, saaledes som vi efter min Opfattelse heller ikke hidtil har været det, være negativt, men positivt. Det mener jeg ogsaa er angivet gennem Partiets Holdning og Stilling.

Men paa den anden Side maa man ogsaa forstaa, at det, der i Virkeligheden foregaar her i Landet for Tiden, det, der foregaar paa det økonomiske Omraade, det, der er sket, man kan næsten sige lige siden Valget den 16. November 1932, det er, at paa en lang Række Omraader, paa de vigtigste Omraader, har Magten over, hvorledes Forholdene skulde være, ikke været i denne Sal, i dette eller det andet høje Ting. Nej, Magten har været andetsteds; den har været hos Organisationerne her i Landet. Jeg kan pege paa et saadant Omraade som Englands-traktaten, hvor det i Virkeligheden var Organisationerne meget mere end Regeringen og Rigsdagen, som ordnede Spørgsmaalet,